

Hvali Sion

posljednica

Gregorijanski napjev, Francuska XII. st.

Harm: F. Dugan

1. Hvali, Si-on, Spa-si-te-lja, Vo-đu svog i U-či-te-lja pje-sma-ma i po-pijev-kom.
2. Uz-di-ži ga iz-nad sve-ga, ne-ćeš pre-već hva-lit nje-ga ni-ti ko-jom po-hva-lom.

3. Sla-va e-vo ve-li-ka je: ži-vi kruh što ži-vot da-je ča-stit nam je o-vaj dan.
4. Kruh, što bi kod sve-tog sto-la, me-đu dva-naest a-po-sto-la po-dije-ljen i bla-go-van.

5. Poj-mo pu-nom, ja-snom rije-či, ne-ka mi-lo klik-će, je-či sr-da-ca nam skla-dan glas.

6. Blagdan slav-ni svet-ku-je-mo, u-sta-no-vu spo-mi-nje-mo go-zbe što je da-de Spas.

7. No-vog Kra-lja stol je o-vo, na njem e-vo Ja-nje no-vo, sta-rom Va-zmu do-đe kraj. Ne-sta sli - ka to-ga tre-na,

8. is-pred zbi-lje mi-nu sje-na, tmi-nu prog-na sun-čev sjaj. Što sâm stvori o-no ve-će, Krist to i-sto tvo-rit re-će,
Po-u-će-ni ka-ko tre-ba, pri-no-si-mo da-re ne-ba

9. do-vije-ka na spo-men svoj. Na-u-ke nam sve-te gla-se: kruhu tije-lo pre-tvara se, vi-no u krv Gos-podnju.
10. u žr-tvi spaso-nos-noj. Ne shva-ća-mo, ne gle-da-mo, al' po-ja-koj vje-ri zna-mo što van re-da bi-va tu.

13. U dva li-ka tu se ta-je sil-ne stvari ko-ji-ma je tek vanj-šti-na ra-zli-kom. Kad ga pri-maš, ni-je di-o,
14. Tijelo hra-na, krv je pi-će, Kristo-vo je i-pak bi-će sve pod sva-kom pri-li-kom. Je-o-je-dan, je-lo tri-sta,

15. ni-je kri-ška, ne-go ci-o lju-di-ma se pre-da-je. Do-bar, o-pak, bla-gu-ju ga kob je i-pak sva-kom dru-ga:
16. sva-ki pri-ma svega Kri-sta, nit ga je-lom ne-sta-je. Smrt je zli-ma, do-brim ži-će, gle-daj: i-sti kruh i pi-će,

19.
20.

17. ži - vot i - li smrt - ni mrak. Kad je taj - na raz - lo - mljena, znaj da čest joj o - dije - lje - na
18. plod to - li - ko ne - jed - nak. Nit se mijenja što pri to - me stas il' sta - nje sa - kri - to - me:

21.
22.

ko cje - li - na vrije - di nje - na, jer u sva - koj sav je dar. An - đe - o - ske e - to hra - ne,
pri - li - ke se sa - mo lo - me, ne tr - ga se sa - ma stvar. Da - vno mu je spo - mi - nja - nje

pu - tni - ci se njo - me hra - ne; to je kruh za o - da - bra - ne, ne da - je se svije - tu zlom.
I - za - ko - vo žrt - vo - va - nje, iz - ra - el - skog Va - zma ja - nje, ma - na, hra - na pu - sti - njom.

23. Do - bar pa - stir, pra - vo je - lo smi - lj nam se Ja - nje bje - lo, daj nam hra - nu svo - je Tije - lo
24. Sil - ni Bo - že, što nam je - sti na ze - malj - skoj da - ješ ce - sti: daj nam go - re s to - bom sje - sti,

23. bra - ni, vo - di sta - do cije - lo k stra - ni ži - ća bla - že - nog.
24. me - đu sve - ce ti nas smje - sti u ne - bu kod sto - la svog. A - men. A - le - lu - ja.